

Dr. Folk Győző (1939 - 2020)

Szomorúan emlékezünk meg a Kertészettudományi Kar, Növénykórtani Tanszékének volt munkatársáról, dr. Folk Győző egyetemi adjunktusról, aki hosszantartó gyengeség után 2020. január 16-án eltávozott közülünk.

Már gyermekkorra óta a kertészet iránt érdeklődött, ezért kitűnő érettségi vizsga után 1957 őszétől a Kertészeti és Szőlészeti Főiskolán tanult tovább. Tanulmányai során a Növénykórtan tantárgy előadásait, gyakorlati foglalkozásait nagyon megszerette, a tanszék gazdag preparátum gyűjteményét, szemléltető anyagait csodálattal nézegette. Ekkor, határozta el, hogy növénykórtannal fog foglalkozni. Diplomamunkáját a növényvédő szerek hatása a *Monilia* fajokra címmel készítette el.

Első munkahelye a Bács-Kiskun Megyei Növényvédő Állomás volt. Itt a Kiskőrösi járásban körzeti felügyelőként dolgozott, főleg a szőlő és gyümölcs ültetvények gyakorlati védelmével foglalkozott, valamint növény egészségügyi és zárszolgálati tevékenységet látott el a megye területén. A Gödöllői Agrártudományi Egyetem nappali tagozatán 1964-ben növényvédelmi szakmérnöki diplomát szerzett.

Második és egyben utolsó munkahelye a Kertészeti és Szőlészeti Főiskola volt, ahová a szakmérnöki diploma megszerzése után került. A Főiskolán és jogutódain (Kertészeti Egyetem, Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem, Szent István Egyetem, Budapesti Corvinus Egyetem) több mint négy évtizeden át, oktatóként dolgozott a Növénykórtani Tanszéken. Az oktatói munkát mindig fontosnak tartotta és nagy kedvvel végezte, mert meggyőződése volt, hogy az oktatás a jövőt szolgáló hasznos tevékenység. A Tanszéken olyan kiváló munkatársakkal dolgozhatott együtt, mint Bognár Sándor és Glits Márton professzorok, akik példaképei voltak.

Kertész hallgatók generációit oktatta, főiskolai, kertész-mérnöki és növényvédelmi szakmérnöki szakon, nappali és levelező tagozaton a Kertészeti növénykórtan, az Integrált növényvédelem és a Dísznövények betegségei tantárgyak keretében. Az oktatás rendkívül időigényes munka és ez véleménye szerint az ő esetében sem volt másként, de az oktatásra fordított időt sohasem érezte feleslegesnek. Egyetemünk főiskolai, határon túli kihelyezett tagozatán Nyárádszeredán (Románia) és Zentán (Szerbia) több mint, egy évtizedig oktatta a növényvédelmi tárgyakat.

Kutatási területe a mezőgazdasági mikológia volt. Sokat foglalkozott a peronoszpóra-, lisztharman- és rozsdagomba fajokkal, és egyes *Botrytis*-, *Exobasidium*-, *Fusarium*-, *Phialophora*-, *Phytophthora*-, *Sclerotinia*- és *Stemphylium* fajokkal. Fő kutatási feladatának tekintette a dísznövények gombás betegségeinek feldolgozását. Ehhez kiváló lehetőséget biztosított, hogy az ország egyik legjobb és legnagyobb dísznövénytermesztő üzemében a budapesti Rozmaring Termelőszövetkezetben hosszú ideig növényvédelmi szaktanácsadó volt. Az üzemben Tusnádi Csaba Károly növényvédelmi szakmérnökkel együttműködve sok növénykórtani kérdést oldottak meg. Számos közös közleményben

számoltak be az afrikai ibolya, az azálea, a gerbera, a krizantém, a mikulásvirág, a szegfű betegségeiről. Megfigyeléseik alapján elkészítették e növények üzemi növényvédelmi technológiáját.

Tanszéki kutatásaik során tisztázták a gerbera és a növényházi szegfű hervadásának hazai kórokait és kidolgozták a kórokozók laboratóriumi tesztelési módszereit. Több dísznövény betegség első hazai előfordulását is megfigyelték és közölték (gerberalisztharmit, krizantém fehérrozsdá, muskátlirozsdá, rózsaperonoszpóra, a szegfű fialofórás hervadása, a tulipán fuzáriumos betegsége stb.). A dísznövénybetegségek kutatási eredményeihez a hallgatók is hozzájárultak diplomamunkáikkal, ezek között, sok kiváló és OTDK díjas dolgozat is volt.

Dísznövényvédelmi ismereteiket 1975-ben (Folk Gy., Martinovich V. és Vértesi J.: Dísznövényvédelem) szerzőtársaival foglalták össze, a könyv tartalmában és terjedelmében ma is egyedülálló. 1978-ban egyetemi doktori fokozatot szerzett. Doktori értekezésében a muskátli rozsdabetegségével foglalkozott. A pályája során szerzőtársakkal 14 könyvet, könyvrészletet, illetve jegyzetet írt. Tudományos közleménye 39 jelent meg, ismeretterjesztő szakcikkeinek száma 24. A könyvek közül Glits Márton kollégájával közösen írt (Glits M. és Folk Gy.: Kertészeti növénykórtan 1993, 1997 és 2009) munkát fontos külön megemlíteni, amelyet hosszú oktatási tapasztalataik alapján írtak, a könyv három kiadást ért meg és használata egyetemi tankönyvként ma is ajánlott minden agrárfelsőoktatási intézményben. Több éven át a Kertgazdaság folyóirat szerkesztő bizottságának tagja volt.

Kiemelkedően eredményes munkája elismeréséül számos alkalommal kapott egyetemi és minisztériumi kitüntetést, a Magyar Agrártudományi Egyesület Aranykoszorús jelvényét 1981-ben, a Budapesti Corvinus Egyetem Kertészettudományi Kara 2005-ben a legmagasabb kitüntetésével, Entz Ferenc Emlékéremmel ismerte el oktatói, kutatói és nevelői tevékenységét. A Magyar Növényvédelmi Társaság Linhart György Emlékérmével 2009-ben tüntették ki. A Kertgazdaság folyóirat 50. jubileumi évfolyam alkalmából Emléklappal ismerték el munkáját.

Szerény személyét, tudását, precizitását nem lehet eléggé méltatni. A Kertészettudományi Kar mai oktatói közül szinte mindenkit tanított. Örök példaképünk marad, mint jó előadó és emberséges tanár.

Dr. Palkovics László
tanszékvezető egyetemi tanár